

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **V. G. a spol.**, pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného V. G. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2009, sp. zn. 6To/98/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. G. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I z 11. januára 2008, sp. zn. 2T/84/2006, boli obvinení L. D., ml. R. R., V. G. a ml. R. I. uznaní vinným, a to L. D. a ml. R. R. pre zločin lúpeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák., V. G. pre návod na zločin lúpeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 188 ods. 1 Tr. zák. a ml. R. I. pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

17. januára 2006 v čase medzi 16.00 a 17.00 hod. v R., vo vestibule autobusovej stanice obvinený V. G. po tom, ako videl u poškodeného Š. C., ktorý bol v podnapitom stave, väčšiu sumu peňazí, povedal ostatným obvineným, že poškodený má peniaze a treba mu ich zobrať, na základe čoho potom všetci obvinení spoločne s T. L. nasledovali poškodeného k nástupištiu autobusu č. 14, kde ho v úmysle odcudziť mu peniaze fyzicky napadli tak, že ho obvinený L. D. najmenej dvakrát udrel pravou rukou do ľavej strany hlavy, T. L. ho strhol na zem a obvinený ml. R. R. mu na pokyn obvineného V. G. zo zadného vrecka nohavíc vybral peňaženku s finančnou hotovosťou najmenej 2.000,- Sk a následne všetci z miesta činu ušli smerom ku K. ul. nad T., kde si spoločne peniaze rozdelili, pričom obvinený ml. R. I.

dostal sumu najmenej 100,- Sk, T. L. sumu najmenej 400,- Sk a obvinený L. D., ml. R. R. a V. G. po 500,- Sk, čím poškodenému Š. C. spôsobili škodu vo výške najmenej 2.000,- Sk,

a obvinený V. G. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol:

- rozsudkom Okresného súdu Náchod zo 17. októbra 1974, sp. zn. 2T/234/74 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné na trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu v II. NVS, ktorý vykonal,
- rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 5. decembra 1990, sp. zn. 1T/293/90 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné na trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov nepodmienečne so zaradením do výkonu trestu v II. NVS, ktorý vykonal.

Okresný súd za to obvinenému V. G. uložil podľa § 188 ods. 1, § 47 ods. 2, § 38 ods. 4 a § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, na ktorého výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Š. C., nar. X., bytom S. J. spôsobenú škodu vo výške 1.600,- Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie (aj) obvinený V. G., a to proti výroku o vine i proti výroku o treste.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom z 8. apríla 2009, sp. zn. 6To/98/2008 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste i vo vzťahu k obvinenému V. G. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému V. G. uložil podľa § 188 ods. 1, § 47 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 9. januára 2012 dovolanie. Obvinený dovolanie podal aj sám (24. marca 2010), avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky, po predložení tohto dovolania prvostupňovým súdom, vec vrátil Okresnému súdu Košice I bez rozhodnutia, a to z dôvodu predčasného predloženia spisu (2Tdo/35/2011).

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený uloženie trestu odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. považoval za nezákonné. Podľa jeho názoru okresný ako i krajský súd použil toto hmotnoprávne ustanovenie pri ukladaní trestu nesprávne. Nepoprel spáchanie trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (v rokoch 1974 a 1990), avšak pri ukladaní trestu sa skutky spáchané pred 38 resp. 22 rokmi podľa neho nemali zohľadňovať. Zdôraznil, že v tomto konaní nebol odsúdený ako páchatel' trestného činu, ale ako návodca na jeho spáchanie, čo podľa jeho názoru významne znižuje stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť. Poukázal na to, že súdy sa pri ukladaní trestu neriadili dôsledne ustanoveniami § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací vyslovil rozsudkom porušenie zákona a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia krajského aj okresného súdu a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodoval.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Krajská prokuratúra Košice, ktorá navrhla toto odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. A zistil, že proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas a na zákonom určenom mieste, po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a označuje chyby konania a dôvod dovolania.

V predmetnom dovolaní obvinený konštatuje naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach (ako i predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu) je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a to § 47 ods. 2 Tr. zák., čo malo v konečnom dôsledku vplyv na uloženie neprimerane vysokého trestu.

Úlohou dovolacieho súdu bolo teda posúdiť, či bola v danom prípade v súlade so zákonom aplikácia ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák. Po preskúmaní spisového materiálu je treba dospieť k záveru, že krajský súd (tak i okresný súd) správne postupoval, keď odsúdil obvineného V. G. za trestný čin taxatívne uvedený podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., pretože menovaný obvinený bol už za takýto trestný čin dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. I keď ide v oboch prípadoch o trestné činy spáchané za účinnosti „starého“ Trestného zákona, je treba v tomto prípade aplikovať prechodné ustanovenie § 437 ods. 5 Tr. zák., z ktorého jednoznačne vyplýva, že „ustanovenie § 47 ods. 2 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 po nadobudnutí účinnosti tohto zákona“.

Pokiaľ obvinený namieta uloženie neprimerane prísneho trestu, tu treba uviesť, že táto námietka nenapĺňa žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zákon vo vzťahu k výroku o treste upravuje v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dva dovolacie dôvody (pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku chybného výroku o vine). Podľa uvedeného ustanovenia možno dovolanie podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby (uloženie trestu odňatia slobody na 25 rokov pri splnení podmienok uvedených v § 39 ods. 1 alebo 2 Tr. zák.).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného V. G. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. apríla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková